

ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

ΚΑΙ ΤΑ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Σε μια μικρή πόλη, ζούσε ένα αγόρι που τον έλεγαν Τάσος.

Ήταν ένα συνθιγμένο αγόρι 14 χρονών, αλλά είχε εμμονή με το ποδόσφαιρο. Είχε ταλέντο. Ήταν πάρα πολύ καλός και έτρεχε πολύ δριήχора. Έπαιζε στην τοπική ομάδα «Μινόταυροι 77» και δεν έχανε καμία προπόνηση. Ήταν το αβτίρι της ομάδας, αφού έβαζε σκολ σε κάθε αγώνα.

Μια μέρα, όταν όλη η ομάδα προετοιμαζόταν για ένα πρωτάθλημα, ο Τάσος έσπασε το δεξί του πόδι και δεν μπορούσε να παίξει. Μετά από τον τραυματισμό, ο προπονητής έχασνε απεγνωσμένα έναν αντικαταστάτη.

Ο Τάσος του πρότεινε τον Αχμέτ, ένα αγόρι που είχε δει στο πάρκο και ήταν πάρα πολύ καλός στο ποδόσφαιρο.

Την επόμενη μέρα, ο Τάσος έφερε τον Αχμέτ στην προπόνηση. Ο προπονητής κατάλαβε πως ο Αχμέτ ήταν όντως πολύ καλός παίκτης. Όλοι όμως παρατήρησαν πως ο Αχμέτ δεν είχε ποδοσφαιρικά παπούτσια. Έτσι, ο προπονητής του ζήτησε να αγοράσει ποδοσφαιρικά παπούτσια πριν το πρωτάθλημα.

Ο Τάσος πρόεξε πως ο Αχμέτ ήταν ληημένος, και έτσι, τον ρώτησε τι δεν πάει καλά. Ο Αχμέτ είπε πως η οικογένειά του δεν είχε λεφτά να αγοράσει ποδοσφαιρικά παπούτσια, και ότι έτσι δεν θα μπορεί να συμμετέχει στο πρωτάθλημα. Τάκης του ήρθε μία ιδέα. Ρώτησε τον Αχμέτ, και τότε του εοράει. Ο Αχμέτ του είπε 41. Ο Τάκης είπε πως εκείνος εφίσε 41 και μισό, και μπορούσε να του δώσει τα ποδοσφαιρικά του παπούτσια για να μπορεί να παίξει ο Αχμέτ. Ο Αχμέτ δεν πίστευε στα αυτιά του, χάρηκε πάρα πολύ.

Την μέρα του πρωταθλήματος, ο Αχμέτ έβαλε δύο σκολ, και η ομάδα του νίκησε, ενώ ο Τάκης, στις κερκίδες, χειροκροτούσε με τις πατερίτσες του. Τέλος.